

POSTANOWIENIE

Dnia 27 kwietnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z powództwa G. M.
przeciwko "W. " Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w L.
z udziałem interwenienta ubocznego po stronie pozwanej Gminy K.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 27 kwietnia 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Okręgowego w T.
z dnia 30 maja 2016 r., sygn. akt VI Ga (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. oddala wniosek pozwanego o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania jeżeli: w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Cel wymagań przewidzianych w tym przepisie może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek umożliwiających realizację publicznoprawnych funkcji skargi kasacyjnej. Tylko na tych przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć

rozstrzygnięcie o przyjęciu lub odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Dopuszczenie i rozpoznanie skargi kasacyjnej ustrojowo i procesowo jest uzasadnione jedynie w tych sprawach, w których mogą być zrealizowane jej funkcje publicznoprawne. Nie w każdej zatem sprawie, nawet w takiej, w której rozstrzygnięcie oparte jest na błędnej subsumpcji czy wadliwej wykładni prawa, skarga kasacyjna może być przyjęta do rozpoznania. Podkreślenia wymaga, że Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i nie jest jego rolą korygowanie ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa w każdej indywidualnej sprawie.

Skarżący powołał jako przesłankę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania jej oczywistą zasadność (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.). Oparcie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na tej przesłance, to jest przesłance oczywistej zasadności skargi, wymaga wykazania niewątpliwej, widocznej na pierwszy rzut oka, bez konieczności głębszej analizy, sprzeczności wyroku z przepisami prawa niepodlegającymi różnej wykładni (por. m.in.: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 marca 2002 r., I PKN 341/01, OSNP 2004, nr 6, poz. 100; postanowienie SN z dnia 10 stycznia 2003 r., V CZ 187/02, OSNC 2004, nr 3, poz. 49; z dnia 30 czerwca 2015 r. IV CSK 780/14).

Ocena twierdzeń skarżącego w aspekcie wskazanej przesłanki nie uzasadnia wniosku o takiej nieprawidłowości wyroku, iżby można było przypisać mu znamię orzeczenia nielegalnego, bo sprzecznego z elementarną wiedzą prawniczą.

W tej sytuacji Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Wniosek pozwanej o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym został oddalony. Żądanie tych kosztów, zgłoszone w odpowiedzi na skargę kasacyjną, pozwana związała wyłącznie z postulowanym w tej odpowiedzi (jedynym) żądaniem oddalenia skargi kasacyjnej, natomiast odpowiedź nie zawierała wniosku o odmowę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, co nastąpiło. Nie można było, zatem przyjąć, iż i w takiej sytuacji wykonywane zastępstwo prawne wymagało wynagrodzenia (por. postanowienia

Sądu Najwyższego z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 563/01 i z dnia 8 sierpnia 2012 r., II CSK 112/12, nie publ.).